

Historiek Wannes' Verteltheater

Toen Raf Lust in 1990 van de Dienst voor Speelruimte uit Hasselt de steun kreeg om met de fiets de Limburgse speelpleinen te bezoeken, krijg hij, om achter aan zijn fiets te hangen, een karretje, waarin hij tent, picknick, schone kleren en wat animatiemateriaal meevoerde. Hij besloot er een verhaal rond te breien en op die manier zijn aanwezigheid op een aantal van de Limburgse speelpleinen niet onopgemerkt te laten voorbijgaan.

Het concept sloeg aan. De mond aan mond-reclame zorgde ervoor dat fiets en Speelse Knetterkar nooit lang op stal hoefden te blijven en de tot Wannes omgedoopte verteller niet alleen speelse buitenlucht te snuiven kreeg, maar ook de rijke zuurstof uit de tuinen gevuld met familiefeest, bedrijfsrefters in afwachting van Sinterklaas en scholen in jolijtsfeer.

Aldus kwam Wannes ook in de tuin van Johanna terecht, dochter van Alex Van den Berghe, toenmalig journalist voor De Bond. Groot was zijn verbazing en slapeloos zijn nacht, toen hij op 2 juni 1992 op de eerste bladzijde volgende foto en wat verderop volgend artikel vond.

Hij heeft geen zaaltje nodig, zelfs geen podium, hij komt gewoon aangefietst. Of hij een glaasje water kan krijgen, vraagt hij aan de deur. En omdat hij daar zo blij om is, wil hij in de tuin wel een verhaaltje vertellen.

Het kleurige karretje dat hij achter zijn fiets meevoert, steekt vol verrassingen: een vlaggemast en een parasol, een boompje en een vogeltje in een kooi, een iglo-tent en een kroon voor de koningin,...

In geen tijd is de tuin geen tuin meer, maar een betoverend theatertje. Wannes, zo heet hij, - hij is de zoon van de Fietsenmaker - laat de kinderen een balletje opgooien dat door de ouders niet eens gezien kan worden. Toch is het een rood balletje. Hij verschuilt zich met zijn beertje

in zijn tent, hij krijgt honger en eet een boterham. Met choco! Hij ontrolt zijn vertelmatje en vliegt met de kinderen naar de maan. En hij zingt een zalig liedje. «'k Lig in de sprietjes van het gras/ en droom van wolkje varen,/ bootje roeien in de plas/ en

zandkorreltjes sparen./»

Hij verhaalt en vertelt en 's avonds en 's anderendaags zullen de kinderen nog zijn verhaaltjes herhalen en aangedikt met eigen fantasie opnieuw spelen. Ze zullen tekeningen maken, het liedje uit het hoofd leren en dromen

van een vlaggemast in de tuin. Geen televisieprogramma vol technische hoogstandjes heeft ooit zo'n beklijvende indruk op hen gemaakt.

Maar de Speelse Knetterkar is wég. Alleen de fantasie blijft over.

Foto's Alex Van den Bergh

De hobby werd bijberoep en, gevormd op de Noord-Limburgse Academie voor Muziek en Woord, werden eigen-aardigheid en spreekvaardigheid aangescherpt. De Vlaamse wegen werden vanaf nu gemotoriseerd verkend en stilaan gekend als de eigen broekzak.

Een reis naar West-Afrika inspireerde tot het combineren van vertellingen met het brengen van een boodschap. Programma's makend onder de vleugels van campagne-organisaties als Broederlijk Delen, 11-11-11 en Welzijnszorg, bespeelde Wannes, naast het lagere schoolpubliek, steeds meer scholieren tijdens uitverkochte voorstellingen.

Maar werkvormen evolueren. De fiets en het karretje werden stilaan een ballast. Met licht en geluid valt een ruimer palet te bespelen dan met de gedachte dat een fietsmakerszoon de wereld bezoekt. Een naamsverandering drong zich op.

De fiets en de kar werden op stal gezet (tot het weer eens te hard gaat kriebelen). Wannes Van de Fietsemaker (eigennamen zijn niet onderhevig aan spellingsregels!) werd in 2006 naast andere projecten een product van Wannes' Verteltheater, dat een eigen plaats inneemt in het Vlaamse vertel(theater)landschap.

Inhoud en engagement blijven de hoofdingrediënten van Wannes' producties, die stilaan ook de weg vinden naar een volwassen publiek.